

Olle med flera

En sur Järvsölördag, säkert 24 januari, gormade jag en gång ut mitt ha-begär efter anklaver och tryffel i bilen. Helt kattungevetande om att jag väldigt o-girigt två timmar senare skulle ta fram grova sidan på rivjärnet och strössla svart Perigordstryffel till minst "ettusentre" över den konserverade Perigord-anklevern. Vår son som var med under denna tvåtimmars-period hade turligt nog inte lärt sig svära, eller ifrågasätta galenskapen i vad som just hänt. Tack återigen BergsLars, ett Järvsö utan dig hade inte varit lika gastronomiskt oväntat.

IDAG TAPPADE CECILIA en av sina semlor utanför Ica.

Karin uppmärksammar detta, som själv just varit på café och handlat två finsemor. Idag fick Karins respektive ingen semla eftersom hon pep förbi Cecilia och gav henne en semla.

UNDER PANDEMIN KOM ett mail och en webblänk. Det var från Olle, denna kreativa, übersociala, inte helt icke kompetenta människa. Olle började under Covid hålla digitala möten och informationskvällar i byn, givetvis iförd dunväst.

Sagt och gjort, ett dubbelklick senare, på bestämd tid, satt jag och mångt fler och facetimade.

Just denna gång handlade det om ett företag som höll på att etablera sig i byn. Två personer från detta företag berättade allt och ingenting om sig själva och nyheten. Visioner och passioner.

Inför presentation, vision och passion, berättade Olle om mötet upplägg:

- Presentation av vision, passion till nation (Järvsö).
- Division in i mindre grupper. Diskussion, ventilation av potentiell situation.
- Konklusion av gruppledare till nation (Järvsö).

SÅ SA OLLE givetvis inte, jag måste sluta rymma, men ...

Det var här någonstans jag rent ut sagt häpnade. Jag lutade mig tillbaka i kontorsstolen och fick sådana där oätbara fjärilar i magen och bara log.

Det var precis som om någon kommit ut från världspoteket och

hittat lösningen på hur sjutton vi lättare ser en främling som en blivande vän. Snickrar broar mellan aliering och samhörighet. Gemenskap som föder en blivande nick på trottoaren vilken kan påverka en hel jäkla dags glädje.

Genialt.

TILLBAKA TILL FJÄRILARNA. Så där satt vi, face to face i videokonferens, nästan hela byn. Iallafall alla som tackat ja till inbjudan i olika medier. Efter introduktion blev vi digitalt indelade i mindre grupper under begränsad tid, och vips var det dags för en av oss att dela med oss av gruppens tankar.

Fasen, jag satt där flabbergastad och tänkte att det är väl exakt så här ett samhälle ska fungera.

Är det inte ganska pricksis så här man bryter bröd med underbart smör?

Det var så många ansikten på skärmen, kanske hade jag sett hälften, och hur sjutton Olle lyckades med konsten att få noll personer att prata i munnen på varandra, hålla det konstruktivt, och framförallt öppet för åsikter, var inget annat än vackert, och jag tänkte gång på gång:

1. Förstår ingen hur unikt det som just sker är?
2. Förstår alla hur otroligt viktigt det som just sker är?
3. Är jag pantad som inte hajar att alla samhällen funkar exakt så här?

– Grabben, behöver du hjälp någon gång så hör av dig, säger Olle.

Tre månader senare.

– Hjälp Olle!

Och vips så står han där i förkläde och säljer mer vin än vi någonsin sålt och tar hand om våra gäster som om han aldrig gjort något annat (disken löste vi andra).

Han kallar mig ibland dryg, ibland fantastisk, ibland för en trött jäkel och ibland smart och kreativ. Ibland bjuder han mig på ädla egenskjutna köttben med lite för mycket kött på. Ibland pratar vi i tio minuter och han får mig att känna mig lite smartare och ibland tittar han bara in snabbt på Lant-handeln för att titta till hur jag mår.

Tack Olle. #

Tobias, Järvsö Lanthandel

